

Հովհաննես Շիրազ

Ջուր Ծախողը

Ձեռին բռնած կուժ մի պուճուր՝
Ջուր կծախեր, միշտ սառը ջուր
Այն թուխ ու ժիր տղան պուճուր:

Եվ օրիքուն՝ մտած շուկա՝
Նրա ձայնն էր միշտ դողանջում,
Ծարավներին ջրի կանչում:

Ա~խ, այդ ջրի ձայնը վկա,
Ես էլ էի այդպես կանչում,
Բայց իմ ձայնը չէր կարկաչում:

Խմում էին ու ... փող չկա...
Գդակա էին գլխիս քաշում,
Ծաղրի աչքով սիրտս մաշում:

Բայց ... Արցունքիս կուժն՝ էլ չկա~,
Ու չի կանչում տղան պուճուր.
- Է~յ, հաց տվեք, ջուր~ր տամ, պաղ ջուր...